

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

Номер 3830

18.11.2020 г.

Град Варна

Окръжен съд – Варна

II състав

На 18.11.2020 година в закрито заседание в следния състав:

Председател: Ирена Н. Петкова

Членове: Наталия П. Неделчева
Лазар К. Василев

като разгледа докладваното от Лазар К. Василев Въззивно гражданско дело
№ 20203100503032 по описа за 2020 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 258 и сл. от ГПК.

Образувано е по въззивна жалба с вх. № 266173/16.09.2020 г., депозирана от **Т. С. Х. с ЕГН *******, с адрес гр. Варна, ж.к. „Възраждане“ бл. 43, вх. 2, ет. 8, ап. 45, срещу **Решение № 260067 от 18.08.2020 г., постановено по гр.д. № 19667 по описа на РС-Варна за 2019г., ГО, 19 съдебен състав**, с което съдът на основание чл. 422 ГПК, е признал за установено в отношенията между страните, че в полза на ищеца **ЕС на сграда с административен адрес гр. Варна, ж.к. „Възраждане“ бл. 43, вх. 2, представлявана от Жеко Иванов Жеков**, в качеството му на управител на ЕС, съществува вземане срещу ответника **Теодора Стоянова Бъчварова с ЕГН *******, в размер на сумата от **457,77 лв. /четиристотин петдесет и седем лева и седемдесет и седем стотинки/**, представляваща дължими разходи за управление и поддържане на общите части на жилищна сграда, консумативни разходи и фонд ремонт с административен адрес гр. Варна, ж.к. „Възраждане“ бл. 43, вх. 2 за периода февруари 2017г. - август 2019г., за която сума е издадена заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК с № 6826/04.09.2019г. по ч.гр.д. №13349/2019г. по описа на ВРС.

В срока по чл. 263 от ГПК е постъпил отговор с вх. № 272256/12.10.2020 г. от въззиваемата страна Етажната собственост на сграда с адм. адрес гр. Варна, ж.к. „Възраждане“ бл. 43, вх. 2, представлявана от Жеко Иванов Жеков, действаща чрез адв. Красимира Атанасова.

По допустимостта на въззивното производство:

Въззивната жалба е подадена в законоустановения преклузивен срок, визиран в чл. 259, ал. 1 от ГПК. Същата е редовна, съдържа изискуемите по чл. 260 от ГПК реквизити и приложения по чл. 261 от ГПК и е надлежно администрирана, поради което е процесуално допустима. Дължимата държавна такса за въззивното производство е внесена.

Легитимацията на страните съответства на произнасянето по обжалваното решение на районния съд. Сезиран е компетентен въззивен съд за проверка на подлежащ на обжалване акт при наличие на правен интерес от обжалване. Съдът приема, че въззивното производство е допустимо.

По доклада на въззивната жалба и отговора:

Във въззивната жалба се навеждат доводи за това, че атакуваният съдебен акт е неправилен и постановен при допуснати процесуални нарушения, като се излагат следните аргументи в тази насока:

Жалбоподателят сочи, че в нарушение на процесуалните правила съдът не се е произнесъл по възражение относно процесуалната легитимация на ищеца. Намира, че ищецът обосновава легитимацията си на протокол от общо събрание на ЕС от 16.06.2017г., но в този протокол е било взето единствено решение за образуване на съдебни производства по реда на чл. 410 от ГПК, а не и по чл. 422 от ГПК, каквото е настоящото. Също така в тази насока сочи, че съгласно решение на ОС на ЕС от 08.08.2018г., управителят е бил преизбран за още две години, като мандатът му е изтекъл на 08.08.2020г., поради което към дата на постановяване на атакуваното решение, за управителя не е била налице представителна власт.

Теодора Хюсеин твърди, че в нарушение на служебните си задължения по чл. 140 и 146 от ГПК съдът не е докладвал постъпилото от нея становище от 06.03.2020г., в което същата е релевирала възражение по чл. 51, ал. 2 от ЗУЕС, като не е разпределил между страните доказателствената тежест в процеса. Соци, че съдът не е отчетл наличието на предпоставките по чл. 51, ал. 2 от ЗУЕС, които се извеждат от представената справка за адресна регистрация, съгласно която живее и има настоящ адрес във Федерална Република Германия от 15.11.2018г. Обстоятелството, че жалбоподателката не обитава процесния обект от ЕС, се установява и от многократните неуспешни опити за връчване на съдебни книжа по първоинстанционното дело.

Жалбоподателката намира, че съдът е извел неправилен извод за основателност на предявените иски претенции, като видно от протокол на ОС на ЕС от 13.03.2014г. е предвидено таксата за консумативни разходи да бъде в размер на 3 лв. на обитател от апартамент, но разбивката на претендираните суми е за такива в различни размери – от по 6.05 лв. до 9.23 лв. Соци, че на проведените общи събрания не е взето решение за определяне на падеж на всяка от дължимите суми, поради което и счита, че процесните вземания не са изискуеми, респективно не са дължими.

Жалбоподателката релевира и доказателствени искания, като поради допуснато от съда нарушение на съдопроизводствените правила, изразяващо се в пропуск да разпредели доказателствената тежест за подлежащите на доказване факти, на основание чл. 266, ал. 3 от ГПК моли:

- Да □ бъде издадено съдебно удостоверение, по силата на което да получи информация от „ЕНЕРГО-ПРО Продажби“ АД и „Електроразпределение Север“ АД, относно обект в гр. Варна, ж.к. „Възраждане“ 43, вх. 2 ет. 8, ап. 45, с титуляр Т. С. Х. , за фактури, плащания и справка за потреблението на електрическа енергия за периода от 01.11.2018г. до 31.12.2019г.;
- Да бъде издадено съдебно удостоверение, по силата на което да се снабди с удостоверение от МВР – Сектор „Български документи за самоличност“ за пътуванията на Теодора Хюсеин извън пределите на страната за периода от 01.11.2018г. до 31.12.2019г.;
- Да бъде допуснат до разпит един свидетел при режим на довеждане, от показанията на който ще се установи, че Теодора Хюсеин пребивава на територията на страната не повече от 30 дни;
- Моли за приемане към доказателствата по делото приложените към въззивната жалба писмени доказателства.

В заключение въззивникът моли за отмяна на атакуваното съдебно решение, като претендира и сторените съдебно-деловодни разноски.

В отговора на въззивната жалба се твърди, че първоинстанционният съд правилно не е взел становище и не се е произнесъл по депозираното след срока по чл. 131 от ГПК становище на въззивника. Въззиваемият намира, че възражението на въззивника за процесуалната легитимация на етажната собственост е неоснователно, тъй като с решение на ОС на ЕС от 16.06.2017г. е било взето решение да се образуват дела по реда на чл. 410 от ГПК, а редът по ГПК при възражение на длъжника автоматично препраща към реда по чл. 422 от ГПК. За неоснователно намира и възражението, че лицето на Жеко Жеков няма надлежна представителна власт, тъй като съгласно чл. 21, ал. 2 от ЗУЕС, при изтичане на мандата на управителя, същият продължава да изпълнява функциите си до избора на нов управител, поради което и до провеждане на такъв избор, управител е Жеко Жеков. Относно възражението по чл. 51, ал. 2 от ЗУЕС сочи, че всеки собственик следва да уведоми управителя или касиера за отсъствието си писмено или устно, тъй като в противен случай няма как последните да се сдобият с тази информация и да изключат въпросния апартамент от начисляване на такси. Счита, че възражението е следвало да бъде направено до първото по делото заседание пред първоинстанционния съд. Намира за неоснователно и възражението, че за дължимите такси не е предвиден падеж, тъй като е явно, че таксите в етажната собственост са месечни, следователно стават дължими след края на текущия месец.

Предвид изложеното в отговора на жалбата, въззиваемият моли обжалваното решение да бъде потвърдено.

По доказателствените искания на страните:

Настоящият състав на съда намира, че релевираните във въззивната жалба доказателствени искания от въззивника Теодора Хюсеин, следва да бъдат оставени без уважение. Видно от Определение с № 5639/27.04.2020г., на ответника е било указано да докаже всички факти, които изключват отговорността му, тоест да докаже правоизключващите си възражения, каквото е възражението по чл. 51, ал. 2 от ЗУЕС. В проведеното на 29.07.2020г. открито съдебно заседание, процесуалният представител на ответника (въззивник в настоящото производство), изрично е заявил, че няма възражение по така изготвения от съда доклад по делото, респективно с така разпределената доказателствена тежест. В същото съдебно заседание процесуалният представител на ответницата е представил доказателства, чрез които е целял да докаже основателността на правоизключващото си възражение, а именно адресна регистрация на Теодора Хюсеин, от която е видно, че от 2018г. същата има настоящ адрес във Федерална Република Германия. Съдът е приел и приложил към доказателствата по делото копие от тази адресна регистрация. Предвид това, настоящият състав на съда счита, че не е било допуснато нарушение на съдопроизводствените правила от първоинстанционния съд, тъй като доказателствената тежест по отношение на възражението е била разпределена, като са събрани и доказателства в тази насока. Също така, нито едно от доказателствените искания не е за новооткрито и/или нововъзникнало за страната доказателство, поради което да е налице хипотезата на чл. 266, ал. 2 от ГПК, изключваща преклузията за представяне на доказателства. В допълнение на това, приложените към въззивната жалба писмени доказателства са били на разположение на въззивника още по време на първоинстанционното производство, като същият е имал възможност да ги представи в проведеното открито съдебно заседание на 29.07.2020г., заедно с представената тогава адресна регистрация.

Делото следва да се насрочи за разглеждане в открито съдебно заседание.

Водим от горното, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА ЗА РАЗГЛЕЖДАНЕ въззивна жалба с вх. № 266173/16.09.2020 г., депозирана от **Т. С. Х. с ЕГН *******, с адрес гр. Варна, ж.к. „Възраждане“ бл. 43, вх. 2, ет. 8, ап. 45, срещу **Решение № 260067 от 18.08.2020 г., постановено по гр.д. № 19667 по описа на РС-Варна за 2019г., ГО, 19 съдебен състав.**

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ направените доказателствени искания на въззивника на основание чл. 266, ал. 3 от ГПК за издаване на съдебни удостоверения, за допускане на един свидетел в решим на довеждане, както и за приемане на приложените към въззивната жалба писмени доказателства.

НАСРОЧВА производството по в. гр. д. № 3032/2020 г. на ОС-Варна за **20.01.2021 г. от 10:00 часа**, за която дата и час да се призоват страните, ведно с препис от настоящото определение, а на въззивника да се връчи и препис от постъпилия отговор.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____